

ikke forstaa, hvorfor Amtsraadet skal bestemme det, og hvorfor Sogneraadet ikke selv kan bestemme det. Det forekommer mig, at Sogneraadene ved enhver Leilighed blive betragtede som halvt umyndige, de faae allernaadigt Tilbællelse til at indstille, men Amtsraadet skal altid beslutte og bestemme. I § 2 er den Bestemmelse, at en Snefoged skal paatage sig det Arbeide, som Sogneraadet paalægger ham, i tre Aar, og det er virkelig ogsaa meget haardt for en Mand at skulle paatage sig et saa besværligt Arbeide i tre Aar, men endnu strengere bliver det, naar han efter tre Aars Mellemrum igjen skal paatage sig dette Arbeide, naar Sogneraadet bestemmer det, og navnlig dersom Snddelingen bliver i meget store Snefastningsdistrikter. Jeg har haat den Fornøielse at være Snefoged adskillige Gange, og jeg kan virkelig sige, at det er et meget besværligt Arbeide i vidt udstrakte Distrikter, og navnlig naar det er i de saakaldte Snevintre, hvor der idelig og idelig skal foregaa Snefastningsarbeide. I § 2, 2det Stykke, er det bestemt, at Sogneraadet kan tilstaa Snefogden Betaling. Det forekommer mig rigtignof, at det havde været rigtigere, om der havde staaet det Samme, som der stod i det oprindelige Lovforslag, der var forelagt af den høie Regjering, at Snefogden skal have Betaling, thi det er, som jeg flere Gange har yttret, et besværligt Arbeide, hvorom der her er Tale, især naar en Mand idelig og idelig skal bebyrdes med denne Bestilling, indtil han bliver 60 Aar. Med Hensyn til § 3 kan jeg henholde mig til, hvad der er yttret af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgfreds (Bonløkke) og for Veile Amts 6te Valgfreds (Naben), og jeg skal derfor ikke videre opholde mig derved. I § 4 er der en Bestemmelse med Hensyn til Tidsfristen, inden hvilken Listerne over de Snefastningspligtige skulle være særdisge. Det forekommer mig, at denne Frist er temmelig knap, og jeg vil derfor henstille, om der ikke kunde være Rimelighed for, at Fristen udsættes Noget. Den 5te November skal Sogneraadet allerede have Listerne over de Snefastningspligtige særdisge, men hvormange er der ikke, som den 5te November neppe veed, hvilke Solt han faar i sin Tjeneste eller i sit Arbeide. Med Hensyn til § 8,

da kan jeg, navnlig hvad Gangsterne angaar, henholde mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup); man kan ganske rolig overlade til Sogneraadene at tage Bestemmelse om dette Arbeide. Det varer jo kun faa Dage, inden Sneen kan bære de Gaende; en anden Sag er det med de Kjørende, thi Vogne ffjære igjennem Sneen, og derfor kan det være nødvendigt at tage en saadan Bestemmelse om hurtig Opkastning af Veien, men Sneen kan bære de Gaende, naar den blot har ligget i nogle ganske faa Dage. Med Hensyn til § 11 skal jeg tillade mig en Bemærkning. Der siges deri, at Enhver er pligtig at møde strax, naar Tilsigelsen ikke bestemmer anderledes, men, naar En er fraværende, saa kan han jo ikke møde strax. Det forekommer mig, at der i det Mindste burde indskydes de Ord: saavidt muligt. I § 13 er der bestemt, at Veien skal kastes saa bred, at to vidsporede Vogne kunne passere hinanden. Dette er ogsaa en meget streng Bestemmelse, thi der er mange Veie, som ikke ere bredere, end at to saadanne Vogne kunne passere hinanden, og det er maasse endda knap nok. Skal en indhegnet Veie kastes, saa er det et overordentlig besværligt Arbeide at kaste en saa bred Kjørebane; det forekommer mig, at det maa være tilstrækkeligt, naar der, som der staaer her i Paragrafen, for hver 50 Favne anbringes en Soldeplads, undtagen paa Landeveiene, det er noget ganske Andet. Med Hensyn til § 26 kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen) udtalte. Det forekommer mig, at denne Paragraf indeholder en overordentlig streng Bestemmelse, og som lidet stemmer med den humane Mand, der ellers gaar igjennem vore Love og i det Høie taget er et heldigt Særkjende for vor Tid. I § 31 er der taget en Bestemmelse om, at Enhver er pligtig at afgive Befordring med 1 Times Marsel, forsaavidt han ikke strax ved Tilsigelsen godtgjør, at det formedest hans Hestes Fraværelse paa længere Reiser, Sygdom eller dæslige er ham umuligt at efterkomme Tilsigelsen. Man behøver virkelig just ikke at være borte paa længere Reiser for ikke at kunne møde med en Times Marsel; det er jo til-